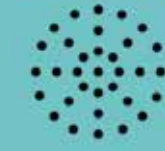

Ебенизър Скрудж не беше добър човек. Беше вечно намусен, ненавиждаше всички и всичко и нищо не беше в състояние да го зарадва. Мразеше дори Колегата. Ето сега, на Бъдни вечер, той седеше мрачен в кантората си и беше ядосан на всички. Беше ядосан на единствения си чиновник – горкия Боб Крачит, беше ядосан на хората, които пееха по улиците коледни песни, беше ядосан на племенника си, който мина да го покани на коледен обяд в утрешния празничен ден.

– Стига глупости! Оставете ме на мира! – вбеси се Скрудж и изгони племенника си.

За какво му е Колегата? Каква полза можеше да има от нея? Не му трябваше!

След работа Скрудж се прибра вкъщи и седна пред камината. Внезапно се чу зловещо дрънчене и в стаята неочаквано се появи привидение. Беше призракът на неговия отдавна починал съдружник Марли, омотан с тежки вериги.

– Тук съм заради теб! – екна гласът му. – Ако не се промениш и не станеш добър и щедър, ще свършиш като мен. Аз се интересувах само от пари и виж ме сега. Тази нощ ще те навестят три призрака. Вслушай се в тях и ще избегнеш моята съдба.

След това предупреждение призракът изчезна.

